

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 30. LIPCA 1825. ROKU W SOBOTĘ.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dnia 28 Lipca		Ciepłomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan Niebu.
		Stopni ciepła		Cali		Północny		
	Zrana . . .	+11		27	8,8	Północny		Słońce.
	Popołudniu .	+17		"	7,6	Północno-zachodni		Słońce.
	Wieczorem .	+13		"	8,0	Północny		Chmury.
29	Zrana . . .	+10		27	8,8	Północno-zachodni		Słońce.
	Popołudniu .	+17		"	8,6	Południowo-zachodni		Słońce pobiega.
	Wieczorem .	+9		"	9,2	Południowo-zachodni		Chmury.

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Urząd Muncypalny Miasta Stołecznego
Warszawy.

W dopełnieniu przepisów Lombardowi miasta stołecznego Warszawy służących, podaje do publicznej wiadomości, a mianowicie interessantów, że licytacja na fanty w rzeczonym instytucie zastawione, jako to: na srebra różnego gatunku i kształtu, sygnety, brylanty, perły, zegarki, suknie, bieliznę stołową i wszelkiego rodzaju praciosa, których właściciele w oznaczonym czasie nie wykupili lub prolongować zaniedbali; rozpocznie się w dniu 5 Września b. r. i aż do czasu zupełnego wyprzedania onych codziennie od godziny 8 z rana aż do 1 z południa w zwykłym lokalu lombardowym, w Ratuszu głównym przy ulicy Senatorskiej położonym odbywać się będzie. Wzywa zatem osoby chętne nabycia pomienionych fantów mające, ażeby w czasie i miejscu wyżej oznaczonych znajdować się chciały. Właściciele zaś zastawionych i pod licytacją podpadających przedmiotów ostrzega: że termin ostateczny do wykupienia lub prolongowania onych tylko do dnia 25 Sierpnia r. b. oznaczonym został; dla tego interessanci przed upłynieniem powyższego terminu, szczególnież co do prolongacyi, do kasy Lombardu zgłosić się i przynależne opłaty uiścić powinni, zgłaszający się bowiem po oznaczonym terminie, sami sobie winę przypisać będą musieli, gdy fanty ich, z powodu licznych przed rozpoczęciem się mającą licytacją zwykle zachodzących czynności, bez prolongowania zostaną a następnie przez licytacją przedane będą.

W Warszawie 19 Lipca 1825.

Rada Stanu Prezydent Woyda.
Sekretarz Jeneralny Jachłkowski.

W A R S Z A W A.

— Znakomity Artysta, Medalier menniczny Karol Baerend, rozstał się z tym światem dnia 27 r. b. Jmie jego przesyłano do późnej potomności, na pięknych medalach do których wyrzynał stemple. Celował on szczególnież w szczęśliwym trafianiu podobieństwa, iak przekonywa piersie N. PANA do 10 złotych od r. 1823 wybitanych, medal na pobyty w Warszawie Najjaśniejszemu Cesarzowemu Jmci MATEJ, za który kosztownym pierścieniem udarowany został, tudzież medale wybite na pamiątkę Xięcia Czartoryskiego J. Z. P. — Jenerała Mokronowskiego; Kopczyńskiego za grammatykę języka polskiego, Lindego za słownik języka polskiego, Kurpińskiego za piękne twory harmonii, i wielu innych.

Zwłoki jego zostały wczoraj o godzinie 5tej po południu na cmentarz ewangelicki przeniesione.

— Wynaleziono nowy rodzaj sikawek do ognia, które dla łatwości przenoszenia ich z miejsca na miejsce i trwałości budowy, na szczególną uwagę zasługują. Takowa sikawka, złożona ze skóry, miedzi i mosiądzu, waży około 100 funtów, może obiać 34 garcy wody i przez jednego człowieka, lub dwóch a nawet i trzech ludzi może być kierowana. W jednej minucie następujący okazuje się skutek: jeden człowiek nią kierujący, pędzi w jednej minucie 20 garcy wody do 40 stóp, dwóch ludzi 22 garcy do 52 stóp, trzech zaś, 25 garcy do 61 stóp wysokości. Cena jednej takiej sikawki ustanowiona jest czerwonych złotych 40. Obstatunek przyjmie się w Warszawie przy ulicy miodowej w Pałacu Nro 482 u Ernesta Oemichen.

— Nie jest do pojęcia gdzie stanie zakres wytknięty umysłowi i śmiałym przedsięwzięciom przemysłu. — Z wiadomości powziętych przez formujące się w Warszawie Towarzystwo wyrobów zbożowych (którego akcyę iak wiadomo po złotych sto już są na sprzedaż wystawione) wyczytuemy, że fabryka machin parnych Panów Coqueril (w Leodium) zatrudnia obecnie codziennie 1200 ludzi; w ostatnich dwóch miesiącach wygotowała i wysłała 19 machin parnych siły 20 do 30 koni, a w tym właśnie czasie zatrudniona jest sporządzaniem sześciu machin po 100 koni. Największa liczba tych machin przeznaczona jest na ułatwienie wewnętrznej żeglugi na kanałach Holandyi i Francyi południowej.

— Sławny z charakterystycznych opisów Romans Waltera Scotta pod tytułem *Juanhoe*, już jest tłómaczony na język polski przez Obywatela gubernii Wołyńskiej, który go wkrótce poda do druku; również wytłómaczony został i Romans tegoż autora pod tytułem *Tajemniczy Karzeł*.

— Niedawno w lasach *Balinki*, strzelcy tak otoczyli starego niedźwiedzia, że go w legowisku żywcem ujęto.

— (Artykuł nadesłany.) — Karta historyi powszechnie chronologicznie od najdawniejszych czasów aż do teraźniejszego, pod tytułem: „Potok czasów“ w języku niemieckim przez Professora *Strass* ułożona, wyobrażająca początek państw, ich trwanie, nabytki, straty, dzielenia, następstwo panujących, wstawionych mężów, znaczniejsze zdarzenia, wynalazki, odkrycia i postęp cywilizacyi; została w język polski przetłumaczona przez W. Wysockiego Prof. Instytutu Głuchoniemych;

przez towarzystwo Elementarne wyszczególnieniem odmian państw Słowiańskich pomnożona, a przez Wysoką Rządową Komisją Wyz. Rel. i Ośw. Publ. za użyteczną i w Instrukcyi szkolnej przydatną uznana. — Prenumerata na nią wraz z iluminowaniem wynosi Złp. 15, która przysyła się w sklepie Inst. Głuchoniemych Nro. 391. na Krakowskim przedmieściu i trwa aż do końca Września r. b.

PRZYJECHALI (dnia 28 i 29 Lipca)

Szule Krystyna kupcowa z Wilna — Biernacka Anna podpułkownikowa z Kalisza — Jabłonowski Ludwik Xiążę z Wysokiego — Frydryk Bartoński Doktor z Wilna — Peykowiński Grzegorz Kommissyonier z Petersburga — Gólbiewski Płatnik z Międzyrzycy — Brzezicki Ignacy Sekretarz z Mohilowa — Joachim Bauer kupiec z Włocławka. — Kobyliński Floryan Prezes z Płocka — Gierszonowicz kupiec z Wilna.

WYJECHALI (dnia 28 i 29 Lipca)

Minter Pułkownik do Kalisza — Drużbański Kapitan do Radomia — Tepke Teodor kupiec do Gdańska — Aken Herman Menażernik do Lwowa — Rogulski Jan kupiec do Łowicza — Butlerowa Karolina Hrabina do Rawy — Rychter Elżbieta Jeneralowa do Petersburga — Piotrowski Kapitan do Skierniewic — Sobieski Michał Pułkownik do Lublina — Łapiński Franciszek Obyw. do Tykocina.

z Wiednia 26 Lipca.

— Gazeta Presburska donosi że Cesarz JMC reskryptem z Bergamo z dnia 3. b. m. raczył zwołać Seym Królestwa Węgierskiego na dzień 11. Września b. r., na którym to Seymie i koronacya Cesarzowej ma być przedsięwzięta.

— Cała rodzina Cesarzowa udała się dnia 9. b. m. z Casalmaggiore do Parmy dla odwiedzenia N. Maryi Ludwiki.

— Reskryptem datowanym w Monza d. 24. Czerwca, przeznaczył Monarcha 60,000 lirów do rozdzielenia pomiędzy ubogich stołecznego miasta Medjolanu.

— Najnowsze doniesienia ze Stambułu, dochodzące do 25. Czerwca, mówią iż wiadomość o zwycięstwie Egypcyan (dnia 1. Czerwca przy *Aja*) zupełnie się potwierdza. — Uzbrojenia do czynnego popierania tegorocznej wyprawy idą wszędzie z iak największą gorliwością. Ze Stambułu wysłano znowu kilka kompanii Artyleryi do wojska *Baszyd-Baszy*, również znaczne transporty pieniędzy i potrzeb wojennych. W Kandy oczekiwano 4000 wojska przewiezienia swego do Morei, a liczbę jazdy i piechoty przeznaczoną w Alexandryi do wsiadania na okręty podają niektórzy do 14,000.

W Adryanopolu okropny pożar zniszczył kupiecką część miasta.

O bitwie pomiędzy *Cap d' Oro* i wyspą Andros, dowiedziano się w Smyrnie przez angielską fregatę „*Cambrian*“ pod Kapitanem *Hamilton*, następujących szczegółów: Oddział floty greckiej pod dowództwem Kontr-Admirała *Sachturi* płynął w małej odległości za flotą Kapudana Baszy, która, z 3 fregat, 9 korwet i kilkudziesiąt pomniejszych statków wojennych i przewozowych złożona (wogóle z 50 okrętów) puściła się 26 Maja z Dardanellów na Archipelag. Gdy się okręty tureckie w wąskim kanale pomiędzy *Cap d' Oro* a wyspą *Andros* znajdowały, korzystali Grecy ze sprzyjającego im wiatru i puścili kilka statków palnych, z których jeden fregatę a drugi korwetę wysadził. Druga korweta, ścigana przez kilka okrętów greckich, osiadła na brzegach wyspy Syra i po wylądowaniu osady, zapaloną została przez dowódcę aby Grekom nie wpadła w ręce. Podczas zamieszania zrzadzonego przez statki palne pomiędzy flotą turecką, dostało się w moc Greków także 6 statków przewozowych. Kapudan Basza zebrał potem rozproszone okręty, popłynął dalej do Suda, i zarzucił w tym porcie kotwice w nocy z 4. na 5. Czerwca.

Odebraliśmy także gazety greckie do 16. Czerwca; nie ma w nich żadnych nowych szczegółów; potwierdza się tylko dawniejsze zwycięstwo Turków, przy zajęciu Salonu przez *Jussifa* Baszę *Seresu*.

Przekonywamy się także z tych gazet o rzadkiej bezczelności niektórych pism periodycznych. *Gazeta powszechna* (a za nią i reszta ślepych przepisywaczy) doniosła świeżo iż w 44tym Numerze *Kroniki greckiej* jest wiadomość o wielkim zwycięstwie Jenerała *Goura* przy Salonie, o wycięciu 6000 Turków i t. d. Odebraliśmy właśnie ten Numer — lecz nie ma w nim ani słówka o tym zwycięstwie, którego byśmy pewnie nie przemilczeli, chociażby nas doszło i nie ztąd lecz z jakiegobądź innego wiarogodnego źródła. (*Dos. Aus.*)

z Frankfurtu 17 Lipca

Niedaleko miasta Lörrach w Badeńskim dnia 9 b. m. uderzył piorun mularza *Józefa Schmidta* z Geisslingen, który zapomniawszy należytej ostrożności, unikając deszczu skrył się pod Trześnią. Siłę przyciągającą drzewa podwyższyły zapewne 800 zł. w nowo bitych talarach które on obok siebie przy pniu drzewa położył. Piorun nie zostawiając nawet znacznych śladów na drzewie, całą siłą raził mularza, tak iż nadbiegli ludzie wnet zaniechać musieli bezskutecznych około ocalenia jego środków. — Ileż to jeszcze ofiar paść musi nim te smutne przykłady skutecznie działać zaczęły; nim namysł mieysce zaimię nierozwagi i nieprzytomności umysłu w czasie niebezpieczeństw!

— W Królestwie witemberskim znowu Duchownym zakazano nosić okrągłe kapelusze pod karą 10 zł. reń.; ci którzy je dotąd mają, muszą sobie w cztery tygodnie sprawić trójkątne stosowane kapelusze.

— Odebrane w Frankfurcie wiadomości z Anglii, zwiastują obfite żniwa zboża, które, ponieważ im piękna pora sprzyja, rozpoczną się z końcem b. m. Mało jest ruchu na tamtejszych zbożowych targach, i spodziewano się że po żniwach ceny bardziej jeszcze spadną, albowiem i 400,000

quarterów pszenicy, wprowadzone przed dniem 13 Maja 1822 r. i zostające w zamknięciu, wejdą w obieg za opłatą konsumpcyjnego po 10 szyl: od Quarteru. Jeszcze niepomyślniejsze nadechodzą wieści względem igrzyszenia, gdyż to zboże z powodu nowszych ustaw, pozwalających pędzenia rumu w kraju, stało się nie tak pokupnem do wyrabiania tegich trunków. Nawet i szczupły a tego roku spodziewany zbiór chmielu, mało co znaczy dla kraju, gdyż i wysokie cło wchodowe, wynoszące 8 f. s. 11 szyli. od cetnara, i zapasy z lat poprzednich mogą wystarczyć na potrzebę dwuletniej konsumpcyi. (*G. B.*)

— PP. *Koczebey* rossyjski Minister Stanu i *Bernstorff*, Minister Gabinetu pruskiego, przybyli d. 7. t. m. do Frankfurtu udając się do kąpieli w Ems.

z Brukseli 16 Lipca.

Zamierzają tu wielkie rzeczy we względzie żeglugi Renu, chociaż projekt jest dopiero na papierze. Wiadomo, iż Ren przebywszy wspaniałe Niemcy, dzieli się poniżej Kliwii na dwie odnogi, z których jedna pod nazwiskiem rzeki *Waal* wpada do Mozelli pod Gorkum; druga dzieli się jeszcze na dwie gałęzie, z których pierwsza nosi nazwisko *Neu-Issel*. Pod *Wyk te Duurstedt*, Ren dzieli się po trzeci raz; lewa jego część wpada do Mozelli pod Rotterdamem pod nazwiskiem Lek; prawa dzieli się na dwie odnogi w dolinie Utrechtu, z których jedna wpada do Zuidersée, druga pod nazwiskiem *Renu ginie* w piaskach przy Cattwyk. Teraz Baron *Krayenhoff* podaje myśl zamknięcia niższego Renu, kanału Pannerdam i Leku za pomocą siedmiu śluz, a natomiast otwarcie żeglugi na *Waal* i *Neu-Issel*. Przez ten sposób wody obfitsze byłyby w tych dwóch ostatnich kierunkach, i mogłyby uczynić te rzeki zdatnymi do wielkiej żeglugi, a rzeka Lek, uważana jako kanał mogłaby również być spławną i nie byłaby wystawioną na niebezpieczeństwa zdarzające się corocznie przez zatkanie piaskami. Koszta tego przedsięwzięcia wyrachowane są na 34 milionów złotych reńskich; lecz wydatek ten byłby sownie wynagrodzony korzyściami z niego wynikającymi. Niemcy doznałyby przez to dobrodziejstwa, zapewnionego im kongresem Wiedeńskim, to jest wolnej żeglugi na Renie aż do uścia tej rzeki, którego dotąd nie mają.

— Użycie *scaphandrów* czyli kamizelek z drzewa korkowego, co raz więcej upowszechnia się w Hollandyi. *P. Scheerbroom* w Amsterdamie, wynalazca nowego rodzaju tych *scaphandrów*, doświadczył 2. t. m. w Scheveningen przy Hadze popłynąć na morze na koniu opatrzonym w kaftan z drzewa korkowego; sam podobnie się opatrzył. Przybył szczęśliwie aż do mieysca o które uderzają okręty pod czas swojego rozbicia. Chciał okazać że można w jego aparacie wieźć zagrożonym statkom sznury za pomocą których można je na brzeg wyciągnąć. Koń przebył bałwany dosyć znaczne w chwili doświadczenia i można spodziewać się pomyślnych skutków. (*Et.*)

z Londynu 14 Lipca.

— Dnia 10go b. m. miał Lord Kanclerz, *P. Canning* i Hrabia *Minster* posłuchanie u Króla Jmci.

— *P. Hay* został Podsekretarzem Stanu w wydziale osad. Pomnażający się napływ interessów w tém Ministerstwie wymaga, abyśmy w niemi mieli, jak przed 1816 rokiem, dwóch podsekretarzy Stanu.

— Zjawila się tu nowa mappa wschodnich Indyi, w której znajduje się także i królestwo Birmanów. Mappa ta, sporządzona przy użyciu najlepszych źródeł, jest 4ry stóp wielka i kosztuje 2 gwinee (14 tal.)

— *Brighon* liczy teraz 24,429 mieszkańców.

— Spodziewają się *Józefa Bonapartego* w Irlandyi.

— W *Reading* grano zeszłego tygodnia tragedją „*Król Lear*.“ Nagle zastąpił aktor któremu dano rolę *Xięcia Gloucester*; drugi aktor nauczył się ię na pamięć. Wystąpił na scenę i umiał na pamięć bardzo dobrze swoją rolę aż do sceny, w której mu oczy wykwuwały. Lecz tu zaczął się iakać, opuścił go pamięć i prosił widzów o pozwolenie aby mógł odczytać resztę swojej roli.

— Pewien Lekarz w *Cheltenham* uwiadamia, że kilka kropel jakiego bądź mineralnego kwasu, wpuszczone w ranę zadaną przez ukąszenie wściekłego zwierzęcia, są skutecznym lekarstwem przeciwko wściekliznie; albowiem mineralne kwasy rozтворяją jadowitą ślinę, przez co zapobiega się szkodliwym ię skutkom. (*G. B.*)

— Dnia 8 b. m. otworzoną została sala lekcy nowego *Instytutu Mechaniki*, mową mianą przez *Dra Birbeck*, założyciela instytutu. *Xiążę Sussex*, margrabia *Landsdown*, *Pan Brougham* i *Pan Robert Wilson* byli przy tym obecni.

— Pewien znakomity urzędnik tutejszy puścił się z polecenia rządu w podróż do Niemiec, Austrii i Polski, w celu powzięcia najdokładniejszych wiadomości o stanie rolnictwa.

— Przed kilku dniami zerwano w ogrodzie niejakiego *Pana Thompson* przy *Borstghbridge* agrest wążący jedną uncją i 3½ drachmy.

— W ciągu lat 1819, 1820, 1821 i 1822 wywieziono z Anglii do Indyi wschodnich i do Chin towarów za 9,662,082 f. st.

— Listy z *Marsylii* zapewniają że w *Aleksandryi* panuje powietrze tak gwałtownie, że sobie go w tym stopniu najdawniejsi mieszkańcy nie przypominają. (*G. B.*)

— W małym Kościele w *Wouvarpthon*, w Anglii, daie się widzieć żelazna filiżanka którą *Wilhelm* z *Normandyi* czerpał wodę w *Tamizie* dla ochłodzenia swęj twarzy okrytej krwią i kurzawą. Filiżanka ta zawieszona jest na dwóch złotych łańcuchach w środku nawy i wzbudza uwielbienie cudzoziemców.

z Salisbury (z Północnej Karoliny), z Kwietnia.

— Wielu jest tego zdania, że na przyszły rok skąpo będzie zboża w okolicach kopalni złota. Tak mocno rozszerzyła się żądza tego kruszcu, iż wielu zapewne porzuci swoje pługi aby płókać piasek zawierający złoto. Odkrycie kopalni *Barringer*, zachęciło ludzi do szukania złota, w mieyscach na których niepomyślano nawet aby się kiedy miało znajdować. Od czasu kilku ostatnich tygodni dowiedzieliśmy się o 50 mieyscach w których złoto znaleziono. Rzecz pewna że przestrzeń ziemi pomiędzy niemi i *Fayetteville* można nazwać złotą okolicą, albowiem tam zaledwie się 1 kwadratowa milka znajduje w którejby złotych cząstek niebyło. W

bliskości nas znaleziono przed dwoma tygodniami ten kruszec w wielu miejscach. Widzieliśmy próby z kopalni Browna, na 7 mil stąd ku wschodowi, w których zebrano 40 do 50 f. s. wartości w bryłkach o 1 do 10 granów. Sprzedano tu od nowego roku z kopalni Berringtona za 5 lub 6000 dolarów. Przy Parkera kopalni i niedalego sądowego domu w Montgomery zarabiają codziennie kopacze złota ciągle od 50 do 100 Cent. (L. d. B.)

z Lizbony 29 Czerwca.

— Dnia 24 Czerwca Król Jmć wydał w dzień swoich imienin wyrok następujący treści:

„Daję amnestya i ogólne przebaczenie wszystkim którzy należeli do obrzydłych zbrodni w dniu 30 Czerwca r. z. dowiedzionych sądową procedurą, uwalniam ich i daruję im kary na które zasłużyli, i na które podług ustaw mogli byli zostać skazanemi; rozkazuję wypuścić na wolność dotąd aresztowanych i znieść sekwestr nastąpiony w skutek tychże wykroczeń.

Z téj powszechnéj amnestyi i przebaczenia wyłączam te tylko osoby, które się nawięcej odznaczyły, jako hersztowie i stronicy stowarzyszeń w celu tak obmierzłych zbrodni; ci mają prosto wynieść się z moich krajów, i niepowracać do nich bez moiego wyraźnego Króleskiego pozwolenia; w tym celu wydane im będą potrzebne paszporta. Z resztą, ci obwinieni doznają łaski innym udzielonym; wyjęci zaś od niéj, wymienieni są w liście przyłączonej, podpisanej przez Ferdynanda Ludwika - Pereira de Souza Barada, Radcę stanu, moiego Ministra sprawiedliwości i spraw duchownych, do którego niniejszą odezwę przesyłam.

Amnestya ta służy także i dla tych którzy są wplątani w zbrodnie popełnione w *Salvaterria*, w nocy dnia 29 Lutego i z 24 na 25 Października z. r., na tym dworze, i przywraca ich wszystkich na wolność. Toż samo rozciąga się i do obwinionych o hunt w mieście Koimbrze w z. r. Oświadczam ulaskawionym aby powrócili do swoich miejsc rodzinnych, lub do miejsca swego ostatniego pobytu, niezbliżając się na 10 mil do téj stolicy: żaden urzędnik cywilny lub wojskowy nie będzie już więcej pełnił obowiązków swojego urzędowania, bez odebrania nowego okazu łaski odemnie.

Pragnąc oddalić od moich poddanych wiele zgubnych pomników zbrodni i hańby która ich tyle zniesławiała, do których pokrycia nieprzedartą zasłoną skłaniają mnie najmocniejsze powody, nakazuję, aby processa utworzone w przedmiocie wzmiankowanych zbrodni i te które się z niemi łączą, były bezpośrednio złożone w sekretaryacie Ministra Sprawiedliwości i Spraw duchownych, w celu, by tam były wykreślone zaparafowane i opieczętowane iżby nie zostało żadnego ich śladu, ani żeby żaden dokument nie mógł podlegać sprawdzeniu. W skutek niniejszego znosi się Kommissya karząca utworzona postanowieniem dnia 14 Sierpnia z. r.

— Następnie po tém lista poniższa osób które wprost z kraju wywiezione być mają:

Margrabia Jose d'Abrantes. — Ant. de Paiva - Ropero Porucznik (contumax). — Ant. de Paiva - Ropero Adwokat (contumax). — Ant. Gamboa Podpułkownik (contumax). — Emanuel Pinto de Aranhão Le-

karz sztabowy. — Sebast. de Andrade Negro Kapitan. — Jose Verissimo Sierżant Policji. — Joach. Cordeiro Woźnica Króleski.

Ta lista podpisana przez rzeczonoego Ministra Sprawiedliwości Pereira de Souza Barados.

z Lizbony 3 Lipca.

Leon XIIIty chciał aby w dzień uroczystości Świętego Piotra illuminacya kopuły kościoła Ś. Piotra wystawiała kościół katedralny rheimski.

— Mówią tu wiele o nocnych odwiedzinach Oyca Ś. w szpitalu Ś. Ducha. Przybył tam o północy, w czarnych sukniach, w lektyce, otoczony czterema Szwajcarami z gwardyi; nie kazał przebudzać kardynała któremu powierzonym jest staranie nad tym instytutem, kosztował rosółu danego w nocy chorem, a po dokładnem obejrzeniu wszystkiego powrócił do Pałacu.

(Et.)

— Królesko - Hiszpański pełnomocny Minister przy dworze Sardyńskim, P. Ugarte, przyjechał do Medyolanu, dla pomówienia z Xięciem Metternich, i znowu powrócił do Turynu dnia 30 Czerwca o godzinie 3éj zrana. (G. B.)

z Paryżu 16 Lipca.

Dnia 14 b. m. widziano ze smutkiem iak stawiono sześciu młodych złodzieiów w sądzie od lat 15 do 17, którzy już byli poprzednio skazani na karę chłosty; dwóch drugich starszych którzy znowu przed sąd pochwyceni zostali; i dwie kobiety od 40 do 50 lat mające, obwinione o przechowywanie skradzionych przedmiotów, z których jedna już raz skazana była na 10 lat zamknięcia. Kradzieże te, (parasoli, tabakierok i szalów) popełnione zostały w nocy, w pierwszych dniach Stycznia b. r. po sklepach. — Tutejszy Burmistrz Piant donosi, iż rozniesiona pogłoska iakoby Xiążę Northumberland przeznaczył 40,000 fr. dla pogorzelców ulicy Starych Tuilleryów jest bezzasadną, cała bowiem kollekta dnia 10 b. m. wynosiła tylko około 12,000 fr. a strata tych nieszczęśliwych może być do 200,000 fr. rachowana.

— Kuryer francuzki, donosząc o odjeździe hiszpańskiego Jenerała Castellar do Londynu, napomknął, iż rząd francuzki uchwalił pensyę dla Jenerała Morillo. Z tego powodu Jenerał ten widział się przymuszonym powtórzyć, co już raz był oświadczył, iż od żadnego obcego kraju ani żądał płacy ani ją pobiera. „Troskliwość o mój honor, dodać, uszanowanie należne odemnie imieniu Hiszpana, które noszę, i chęć pozyskania szacunku mojej Ojczyzny, zmuszają mię zwrócić się raz jeszcze do tak niemiłego przedmiotu. Można by mniemać, że od czasu moiego pierwszego oświadczenia z dnia 10 Lutego b. r., zawarłem układ z moimi zasadami, lub że podówczas podszedłem publiczność. Ci którzy mnie znają, wiedzą dobrze, iż nie tylko nigdy nieotrzymałem żadnej łaski od zagranicznego Mocarstwa, lecz że nawet z mojej jeneralskiej pensyi, w czasie kiedy dowodziłem w Ameryce, miałam tylko sumę otrzymałem. Jednakowoż, dzięki Niebu, szczątki majątku mojej żony zabezpieczają byt mój, wystarczając na mój wojskowy sposób życia i na potrzeby mojej rodziny. Nigdy od żadnego obcego kraju, wyjąwszy moją Ojczyznę, nieprzyjmę pensyi.“

— Człowiek pijany wypadł w Lyonie z okna z trzeciego piętra na ulicę brukowaną; godną jest rzeczą podziwienia, iż nieponiósł najmniejszego szwanku.

(G. B.)

— Wczoraj (15 b. m.) na teatrze tutejszym wystawiono po 81 raz operę „Trey-schütz“.

— Przez nieostrożność kowala, cała prawie wieś Allonne przy Beauvais zgorzała, dnia 7 b. m. Chcąc on ostudzić rozpalone żelazo, nalał na nie za wielką ilość wody; nagle wzniósł się delikatny płomień aż pod dach, i w ciągu godziny 53 domy zgorzały. Znaczna ilość bydła stała się pastwą płomieni.

— Uboga wdowa w Cambray sprzedawała w tych dniach stare sprzęty domowe, gdyż potrzebowała pieniędzy. Pomiedzy innemi zakupił Pan Thomas, malarz historyczny, całkiem zakurzony obraz, prawie nie do poznania, który zwykle stał za drzwiami. Jakże się zadziwił malarz, gdy przy czyszczeniu i odświeżaniu tego obrazu poznał ślady arcydzieła, a nakoniec naywyborniejszy oryginał Pawła z Verony! Jest on z roku 1573, wystawia śmierć męczeńską jednego Świętego i zawiera 35 figur. Istotna jego wartość wynosi 20 do 25,000 franków, a wspaniały malarz podzielił się z szczęśliwą wdową tą sumą, którą mu niezawodnie francuzkie muzeum za ten obraz wyliczy. (G. B.)

— Baron Bigol de Morgues wydał dzieło pod tytułem: „Szlachta konstytucyjna, albo uwagi nad ważnością polityczną dziedzicznych zaszczytów i godności, stosownie do dzisiejszego postępu społeczności.“

— Ludwika Louverture, żona wnuka sławnego Toussaint - Louverture, przybyła z Port-au-Prince do Havre. (G. B.)

WIADOMOSCI LITERACKIE.

O Przemysle.

(z Dziennika Białej Chorożew.)

Przemysł można podzielić na dwie części: jest techniczny i mechaniczny, podlegający pracy rzemieślnika i działaniu machin, albo też jest zupełnie spekulacyjny. W pierwszym oddziale znajduje się przemysł właściwie tak zwany i w ścisłym znaczeniu tego słowa wskazujący rzemiosła i fabryki; w drugim objęty jest handel, bank, i wszystko co ulega rachunkowi bez żadnej pomocy pracy ręcznej i fabrykacji. Nie należy mieszać tych dwóch przyrodzonych oddziałów porządku rzeczy, który taką władzę w towarzystwie posiada.

Przemysł techniczny należy także do przemysłu mechanicznego oddzielić; rzemiosła należące do państwa sztuk od czystych i prostych fabryk, pracę ręczną od machin. Są płody w pracy ręcznej które mogą przyjąć cechę myśli; w tej klasie znajduje się tapicerstwo, jubilerstwo, wyrabianie bronzów i wszystko co potrzebuje stylu i zbliża się do malarstwa i rzeźby. Roboty niższego rzędu mogą jeszcze przyjąć niejaką wytworność; a chociaż myśl nie panuje w nich tak iak w innych sztukach, mogą jednakże gust uwiecznić. Lecz wszystko co jest tylko mechanicznem, co zrobione jest przez jednolite sposoby fabrykacji, nie przypuszcza ani wytworności ani sztuki; piękność i gruntowność materii i kształtu całą ich zaletę stanowi.

Przemysł spekulacyjny powinien być

odróżniony na bankowy i kupiecki, kierowany podług odmiennych widoków. Handel może powiększyć pole wyobrażeń, rozszerzyć zakres znajomości ludzkich za pomocą związków które zaprowadza pomiędzy ludami; może posłużyć do powiązania związków towarzyskich i połączyć się z dobrze zrozumianym politycznym systemem. Jest coś publicznego w jego przyrodzeniu co się łączy z widokami statystyki. — Bank przeciwnie jest umiejętnością zysku, a nawet ażyoterstwo odosobnia się i uszczęólnia w swoich widokach iak odnoga zupełnie mechaniczna w sztukach przemysłowych. Rozstrząśnijmy teraz co przewyższa w terażniejszym położeniu Europy: czyli przemysł techniczny i handlowy mogący uszlachetnić się przez sztukę i powiększyć przez politykę, czyli też przemysł mechaniczny i ażyoterstwo?

Jedna rzecz jest pewną; jest to coraz wzrastający popęd który umysłowi ludzkiemu sztuki przemysłowe nadały. Wszędzie widać że każdy nie tylko chlubi się swoim rzemiosłem (co jest użytecznem i sprawiedliwem, gdyż coś dobrego utworzyć by można bez chluby ze swojego zatrudnienia) lecz jeszcze sztydzi z tych którzy nie produkują, to jest znaydują się w duchownym i politycznym porządku towarzystwa. Można powiedzieć że pod tym względem w naszym wieku materya wzięła górę nad umysłowością; lecz to więcej zasługuje na uwagę i bolesną ranę odkrywa, że razem zestósunkiem rzeczy wywrócone zostały wyobrażenia o ich naturze; że dziś nazywają światłem to co łączy się z mechaniczną i finansową częścią przemysłu, a znieważają tytułem ciemności i nazywają przesądem i zabobonem moralność towarzystwa, szlachetną dumę która przywzięcie człowieka do jego przodków, poświęcenie się dla sprawy publicznej, której służy przez zasadę honoru, a nadewszystko tajemnice, dogmata i zasady Religii takie iakie Kościół zachowuje i naucza.

Jeszcze nie śmieją powstawać na umiejętności; lecz z bliska roztrząsając dążenie rodu przemysłowego widać że szczupłe ma wyobrażenie o ich użyteczności i tyle tylko je ceni ile mu korzystnem być mogą. Jego uszanowanie dla chemii na przykład, zwrócone jest nie do umiejętności, lecz do ulepszenia fabrykacyi, i również dla tego szacuje matematykę że wydoskonaliła maszyny. Jeżeli nie odrzuca poezyi, to tylko ją uważając iako przedmiot zysku i iako rozrywkę teatralną. Pod tym względem mniema iak lud rzymski, że największe wzruszenia będą najlepszymi. Pozostaje więc uczonym i pisarzom którzy nie chcą przed gminem poniżać swoich talentów, mocno przywiązać się do władzy duchownej i porządku towarzyskiego, aby ich z czasem przemysłowość nie zgubiła. Również zabranie połączonych sił politycznych, religijnych, naukowych, nie będzie zbyt cennym dla utworzenia siły mogącej równoważyć wyłączną dążność tegoczesnej finansowości.

Za naszych czasów przemysł chce sam tworzyć naród, być jego duszą i kierującą sprężyną, sam chce być uznany i szanowany. Mielimy w tym względzie godne uwagi objawienia ze strony najsławniejszych ekonomistów. Pisma P. Say tak jasne, tak dobrze znane w swojej sferze, nie polegają na innej zasadzie.

Gdy *Konstytucjonista* przestaje woiować z ludźmi i rzeczami, i stanowcze zasady wyjawia, jeszcze jest wyraźniejszym, chociaż mniej uczonej od Saya. Odnacza się ten dziennik paroxyzmami wściekłości gdy się co sprzeciwia rozwinięciu jego dążenia. Inny dziennik, którego ton w ogólności jest przyzwoity i umiarkowany jeszcze z większą szczerością pisze: pełno tam zdań Pana Saint-Simon przemysłowcy pamięci, lecz pozbawionych zbyt cennych spekulacji. Język taki zupełnie jest nowy w rocznikach świata; zadziwiłby uczoną starożytność i nie zrozumieliby go znakomici ludzie których niegdyś oświecona Europa szanowała. Ta duma fabrykacyi może pomieszać rozum, a wyraz cywilizacya zastosowany do wydoskonalenia przedziwa i wypadków machin parnych, jest prawdziwie nadzwyczajnym. Inne czasy były także świadkami postępów przemysłu; rozmaite gałęzie fabryk kwitły u wielu narodów muzułmańskich; miasta anazytyckie, rzeczypośpolite włoskie, Flandrya, Holandya i inne okolice, poświadczały o potędze przemysłu w rozmaitych epokach nowożytny historyi. Jednakże nikomu nie przyszło na myśl, aby umieścić rząd w ręku fabrykantów, ani uważać ich iako klasę wyłącznie użyteczną, a podług tegoczesnego języka wyłącznie produkującą.

To prawda że jeszcze taką cokolwiek ten sposób widzenia aby szlachetne dusze nie oburzyły się na jego zbyt cenną ośchłość. Na pozor chcą wciągnąć sztuki i umiejętności w tę wielką wojnę przemysłu przeciw duchowności towarzystwa, przeciw wszystkiemu co może być oznaczone imieniem wyższości towarzyskiej w talencie, urodzeniu, niepodległym stanie, powołaniu politycznym i religijnym. I dla tego łączą umiejętność z licznymi gałęziami przemysłu, a umysłowość z materyą. *Dziennik Konstytucyjny* aż zagłusza wołając że zabija przemysł powstawaniem przeciw złym księżkom; iak gdyby zabijano handel paląc zapowietrzone towary. Jeżeli rzeczy pójdą tą drogą, autorowie szacowani będą jedynie pod względem księgarskim, a ich talenta płacone będą na wagę iak towary. Lecz umiejętności, nauki, i przemysłowość są sobie przeciwne; a w samych nawet szeregach demokracji jest znakomity autor, którego moglibyśmy wymienić a któremu podobne zasady niesmak sprawują i upadlającami się wydają.

Prawdziwy handel i ta część przemysłu która się do sztuk przybliża, nie wzbudza takowych dumy. Handel kwitnął w rozmaitych epokach równie obszernie iak za czasów naszych, a ciągle łączył się z rozsądnymi wyobrażeniami w polityce; ponieważ tysiącem sposobów myśl ożywia i w dążeniu swoim nie jest ograniczony i wyłączny. Również drugi oddział przemysłu, sąsiedni sztukom pięknym, zdolny jest do przyjęcia pewnego stopnia zapachu dla swojej pracy: kocha ją dla niej samej, szacuje w drugich działalność umysłu i nie chce wysiść z swego obrębu. Pozostaje więc umiejętność ażyoterstwa i machin, która stronnikom swoim udziela téj surowej dumy, przekonywając ich że innych ludzi przewyższają zasługami: albowiem bank i fabryki mogą w krótkim przeciągu czasu doprowadzić do najwyższego stopnia fortuny, a ten który posiada dostatki rozumie także iż posiada mądrość i zdolność, i że z natury rzeczy przeznaczony jest do rządzenia światem.

Taka jest cecha wieku którą poznać i wybadać należy; takowy porządek rzeczy do ważnych rozmyśłów powołuje Statystów. Potrzeba iak najwięcej pomnażać siłę i przewagę duchowności towarzystwa, dla utrzymania ię przynajmniej w równi z materyalnością która sama przez się postępuje. Z jednej strony potrzeba iak najwięcej zachęcać nauki, umiejętności i sztuki nie na los ani dla zbytku i chluby ludzi potężnych, lecz w sposób obszerny i sumienny; a z drugiej strony potrzeba iak najwięcej zwracać umysły do wyobrażeń Religijnych i dawać udział kościołowi w rozwinięciu umysłowego porządku i wiadomości ludzkich. Panowie przemysłowi poznają w ówczas, że w zasadzie towarzystwa coś innego jest, nie same tylko pieniądze!

ROZMAITOSCI.

— Niedawno odebrano w *Savannah* (w Stanach Zjednoczonych) szczególny gatunek bawełny zbieranej z bardzo wysokich drzew w okolicy *Bogota*. Mówią że ię puch jest krótki i brunatny, lecz że jest niezmiernie miękka, świetna i iedwabnista w wyrobie. Bawełna ta rośnie około ziarna w orzechu który ma postać szyszki sosnowej, tak że gdy ją zbierają nie potrzeba ię skubać; Indyanie używają ię do robienia szalów i innych materyi; znaczna ilość tego produktu posłana została do Francji dla przekonania się czyli nie przyda się do roboty materyi iedwabnych. — Mieszkaniec Hrabstwa *Scriven* w Georgii usiłował zasadzić ziarno tego drzewa bawełnianego.

— Pomiędzy publicznymi Instytutami znaydującymi się w Wiedniu dla dobra muzyki, celuie wielka muzyczna szkoła nazywająca się *Konserwatoryum*. W tym instytucie założonym już od lat kilku, uczą bezpłatnie wybrani nauczyciele znaczną liczbę uczniów obojey płci, śpiewania i instrumentalnej muzyki, Jenerał-basu i Włoskiego języka. Teraz liczba uczniów wynosi 175. Znayduje się także w tym Instytucie do pomocy w nauce, bogaty zbiór *Not muzycznych*, mający już 6418 numerów praktycznej muzyki; to jest prócz dzieł nowych, jeszcze i skarb najrzadszych dzieł dawniej muzyki, dalej posiada *muzykalną bibliotekę* złożoną z dzieł teoretycznych, matematycznych, fizycznych i estetycznych, wraz z pojedynczymi rozprawami tyczącymi się muzyki; niemniej *Muzeum muzyczne* które lubo w początkach swojego założenia, przecież już liczy 57 Numerów starożytności i osobliwości powiększają części wschodnich i nieużywanych instrumentów z zeszłych wieków; nakoniec należy jeszcze do tego zbiór około 500 portretów kompozytorów i uczonych. Zasługuje i to na wspomnienie że instytut ma znaczny zapas instrumentów wszelkiego rodzaju, używanych przy nauce i ćwiczeniach.

— Dziełko pod tytułem: *Poésies de Goethe, traduites pour la première fois de l'Allemand, par Mme Panckouke*, uczyniło w Paryżu wiele wrażenia, już nie przedmiot ale przez rodzaj przekładu; poezye bowiem są prozą oddane. *Dziennik Merkury*, dziękując z tego powodu autorce za ię szczególniej wierne tłumaczenie. Oto przykład téj wierności: miejsce piosnek maiowych:

„O Erd! o Sonne!

O Glück! o Lust!“

oddane jest następującym sposobem: *une jouissance douce se repand dans l'atmosphère parfumée.*